

Naar Justitsministeriet ikke har kunnet tiltræde Udvalgets Tanke om, at det hidtil under de kommunale Myndigheder hørende Tilsyn med Plejebørn fremtidig skulde overgaa til Værgeraadet, og at det ved Lovudkastet foreslaaede nye Tilsyn med Børn, til hvis Underhold der udbetales Bidrag af det offentlige, ligeledes skulde henlægges til Værgeraadet, saaledes at alt Tilsyn med Børn blev samlet paa Værgeraadets Haand, er Grunden navnlig den, at man frygter for, at en saadan Ordning vil vanskeliggøre Anbringelsen af Plejebørn og i det hele være til Ulempe for de Børn, der inddrages under Børnetilsynet, og for de Hjem, i hvilke disse Børn er anbragte. Værgeraadets Opgave har hidtil for en væsentlig Del været at drage Omsorg for at anbringe og føre Tilsyn med forbryderske eller sædeligt fordærvede Børn; selv i de Tilfælde, hvor Værgeraadets Indgriben ikke skyldes Børnenes, men Forældrenes Forhold, vil Børnene ofte paa Grund af Forældrenes slette Eksempel, Forsømmelighed eller manglende Opdragerevne, være væsentlig vanskeligere at opdrage end Børn, der kommer fra et godt Hjem; kun i et lille Mindretal af Tilfælde kan det siges, at de af Værgeraadsinstitutionen antagne Børn ikke frembyder nogen særlig Vanskelighed ved deres Opdragelse. Som Følge heraf har det ikke kunnet undgaaes, at mange Hjem nærer Betænkelighed ved at modtage et Plejebarn fra Værgeraadet, ligesom det jævnlig senere hen i Livet vil kunne virke uheldigt for en Person, at det vides, at han har været undergivet Værgeraadsforsorg eller -tilsyn. Man nærer derfor Ængstelse for, at en Del Hjem, som iøvrigt vilde være vel egnede til Plejehjem, vil trække sig tilbage, hvis Plejebørntilsynet overgaaes til Værgeraadet, og at det — i hvert Fald i mange Tilfælde — kunde blive til Skade for de mange Børn, som efter Lovforslaget undergives Tilsyn, at dette Tilsyn udøves af Værgeraadet.

Ogsaa Hensynet til, at det kan befrygtes, at Værgeraadet, hvis Virksomhed paa den egentlige Værgeraadsforsorgs Omraade efter Udkastet paa forskellige Punkter udvides ret væsentligt, vil kunne have Vanskelighed ved tillige at bestride det betydelige Arbejde, som Børnetilsynet fremtidigt vil medføre, taler imod at lægge denne Gren af Børneforsorgen over paa Værgeraadet.

Ministeriet er paa dette Punkt i Overensstemmelse med den langt overvejende Del af Landets Byraad og Købstadsværge-

raad, se herved Udvalgets Betænkning S. 98 og Bilagene XI—XIII.

Man anser det imidlertid ikke for udelukket, at det enkelte Steder, navnlig i mindre Købstæder og paa Landet, hvor Hensynet til Værgeraadets Arbejdsstof ikke gør sig saa stærkt gældende, vil vise sig hensigtsmæssigt, at Værgeraadet ogsaa overtager Børnetilsynet, og man har derfor, naar Kommunalbestyrelsen og Værgeraadet begge ønsker dette, aabnet Udvej herfor, se Forslagets § 4, 1ste Stk.

Ministeriet mener derimod ikke, at der er Grund til at bevare den i Lov Nr. 43 af 1. Marts 1895 § 8 indeholdte Regel om, at en Kommune, der anbringer Plejebørn i en anden Kommune, under visse Omstændigheder selv kan være Tilsynsmyndighed for disse Børn; man er paa dette Punkt enig med Udvalget i, at Tilsynet med Børn indenfor samme Kommune saa vidt muligt bør samles paa een Haand. Der er selvfølgelig intet til Hinder for, at f. Eks. Københavns Kommune, jfr. Betænkningen Bilag XVI, ved sine egne Tjenestemænd tilser de af Kommunen udenfor København anbragte Børn eller følger de paa-gældende Børns Udvikling og Forhold ved Indberetninger fra Personer, med hvem Kommunen har truffet særlig Aftale herom; men Ansvaret for Plejehjemmets Godkendelse og for Gennemførelsen af det ved denne Lov paabudte Tilsyn bør være hos den stedlige Tilsynsmyndighed.

Den i de senere Aar stærkt stigende Plejeløn har i Forbindelse med aftagende Tilbud af gode Plejehjem gjort det særdeles vanskeligt for ugifte Mødre at faa deres Børn anbragte paa betryggende Maade, og Justitsministeriet maa derfor anse det for absolut paakrævet, at der straks efter Fødslen oprettes Tilsyn med alle udenfor Ægteskab fødte Børn; herved vil der ogsaa i mange Tilfælde kunne ydes ulykkelig stillede Mødre fornøden Vejledning og Hjælp. Ministeriet er særlig blevet bestyrket i sin Opfattelse af Nødvendigheden af, at saadant Tilsyn oprettes, ved forskellige Begivenheder, der er indtrufne, efter at Udvalget, der ikke har ment at burde foreslaa Tilsyn i saa vidttrækkende Omfang, har afgivet sin Betænkning. Man har derfor i Forslagets §§ 1, 3. Stk. og 11—14 optaget forskellige Bestemmelser, hvorefter Børn udenfor Ægteskab altid og straks efter Fødslen inddrages under Tilsyn, saaledes at de kun kan fritages for dette efter særlig Undersøgelse, jfr. Forslagets